

ŁODZIANIN

ORGAN P.P.S.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Redakcja i Administracja: Łódź—Al. Kościuszki Nr. 29 tel. 100-99
Redaktor przyjmuje od godz. 17—19 Rękopisy nie zwraca się. Administracja
czynna od godz. 9 do 15 i od 17 do 19. Konto w Banku Spółem, oddział w Łodzi 40
Wydawca, Łódźki O.K.R. P.P.S. Redaktor Wincenty STAWIŃSKI

Rok XXII — № 130
Środa 10 Maja 1939
Cena numeru 10 gr.

Warunki prenumeraty: w Łodzi z odnośnieniem do domu zł. 2,50 miesięcznie, na prowincji zł. 3. za zmianę adresu gr. 50 Cena ogłoszeń: Za wiersz 1 milimetry przez jedną szpaltę (na stronie 6 szpalt) w tekście gr. 50, zwyżkowo gr. 40. Nekrologi do 100 mm. gr. 20, powyżej 100 mm gr. 30. Drobnie za wyraz gr. 15 Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Sytuacja w Europie jest zupełnie jasna Każdy atak na Gdańsk to wojna Za miesiąc pierwszy powszechny pobór wojskowy w Anglii

Poniedziałkowa debata w angielskiej Izbie Gmin wyjaśniła zupełnie sytuację w sprawie Gdańska. Zarówno oświadczenia członków Rządu angielskiego, jak i głośne prasy londyńskiej nie pozostawiają żadnych wątpliwości, że każdy atak na Gdańsk, będzie równoznaczny z atakiem na Polskę i

wywoła w konsekwencji natychmiastową interwencję angielskich i francuskich sił zbrojnych.

W CZERWCU PIERWSZY POBÓR W ANGLII

W poniedziałek po północy angielska Izba Gmin uchwaliła ostatecznie ustawę o powszechnym obowiązku służby wojskowej. Ustawa przeszła bez wszelkiej dyskusji.

Labour Party wyraziła zgodę na przyjęcie ustawy bez przeprowadzenia formalnego głosowania nad samym wnioskiem rządowym.

Jak wiadomo, ustawa powyższa przewiduje obowiązek przymusowych 6-miesięcznych ćwiczeń wojskowych dla mężczyzn w wieku lat 20 i 21. Pierwszy pobór rekruta odbędzie się już w czerwcu br.

AUSTRALIA W RAZIE WOJNY STANIE U ROKU ANGLII

Minister spr. zagr. Australii sir

Henry Gullett, przemawiając wczoraj w Izbie reprezentantów, oświadczył, iż w wypadku, gdyby W. Brytania wciągnięta została do wojny, Rząd australijski zgodnie z życzeniem całego narodu, stanie u boku kraju macierzystego.

MARSZ. GOERING UDAL SIĘ DO HISZPANII

Bawiący w San Remo marszałek Goering opuścił wczoraj rano Włochy na pokładzie motorowca niemieckich linii okrętowych „Huisca rar“, udając się drogą morską do

Hamburga. Marsz. Goering zatrzyma się jedynie na krótko w Walencji.

MIN. GAFENCU JEDZIE DO ANKARY, ATEN I SOFII

Minister spr. zagr. Rumunii Gafencu złoży w drugiej połowie maja oficjalną wizytę w Ankarze. W rumuńskich kołach politycznych twierdzą, że min. Gafencu uda się z Ankary do Aten i Sofii.

DROGI I CIEŚNINY NA BLISKIM WSCHODZIE POD KONTROLĄ ANGLII

Jak donosi prasa turecka z Kairu, wybrzeże Jemenu i Cieśnina Bab El-Mandeb zostaną ufortyfikowane. Obrona wybrzeża i cieśniny będzie kierowana przez oficerów armii Iraku. Należy zaznaczyć, że ze względu na stosunki łączące Irak z W. Brytanią, obrona Bab El-Mandebu będzie zatem jednocześnie kontrolowana przez Anglię.

JAKIE BĘDZIE STANOWISKO JAPONII

Agencja Domei donosi: Ambasador W. Brytanii przepro-

wadził wczoraj wieczorem dłuższą rozmowę z min. Aritą. Jak się zdaje, przedmiotem rozmowy było bombardowanie Czungkingu oraz dyplomatyczna sytuacja Europy.

Papierowe pakt

Jak oświadczają w kołach dobrze poinformowanych, niemieckie projekty paktów nieagresji między Rzeszą, a Lotwą oraz Rzeszą i Estonią są jednobrzmiące dla obu tych państw. Pakt zawarty zostanie na lat 10 i prócz obustronnej gwarancji nieagresji i nie uciekania się do przemocy we wzajemnych stosunkach nie będzie on zawierał żadnych innych klauzul dodatkowych. Jak oficjalnie komunikują ministrowie spraw zagranicznych Lotwy i Estonii w czasie sobotniej konferencji w Tallinie uzgodnili najzupełniej punkty widzenia na sprawę zawarcia paktu nieagresji z Niemcami i obecnie w Berlinie posłowie obu państw przeprowadzą odnośne rozmowy.

Na wypadek wybuchu wojny

Rząd szwedzki wystąpił w Riksdagu (Izba) z wnioskiem o zwiększenie z 210 mil. do 280 mil. koron kredytu na zakup towarów, których brak mógłby dać się odczuć w razie kryzysu międzynarodowego. Dotychczas na zakup tych towarów Szwecja wydatkowała 150 mil. koron.

Świat arabski rozpoczyna walkę z Rzymem i Berlinem

Syryjsko-libański arabski kongres antyfaszystowski w Bejrucie zgromadził wybitnych osobistości reprezentujących 34 organizacje arabskich krajów. B. premierowie Dzemil Marham i Loczfi Harar, oraz b. ministrowie Muzhar Rastan, Fajez Khoury i Szunri Kona tli nadesłali depesze, solidaryzu-

jące się z kongresem. Kongres, na końcowym posiedzeniu uchwalił zwołanie do Paryża kongresu wszystkich krajów arabskich oraz powziętą uchwałę, w której dał wyraz solidarności z krajami arabskimi zagrożonymi przez państwa totalne.

Gen. Rasztkis w Warszawie

Wczoraj w godzinach rannych przybył do Warszawy na zaproszenie pana Marszałka Śmigłego-Rydza naczelny wódz armii litewskiej gen. Rasztkis.

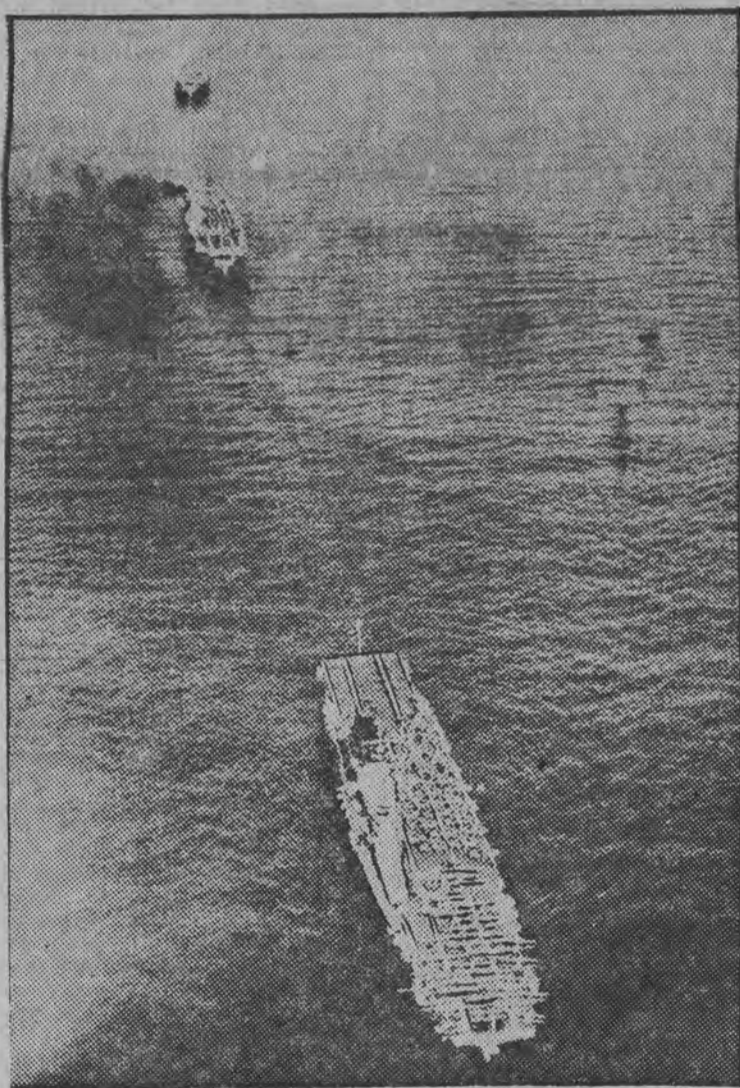
Dworzec wschodni przybrano flagami o barwach narodowych Litwy i Polski. Na peronie ustawiała się kompania wojska. Gościa powitał Marsz. Śmigły-Rydz.

Masowe zgłaszanie się ochotników do angielskiej armii terytorialnej

Przymusowa służba wojskowa w Anglii jeszcze nie została uchwalona przez Izby, ale do szeregów terytorialnej armii angielskiej zgłaszają się masowo ochotnicy. Na naszym zdjęciu jeden z ochotniczych oddziałów udających się poraz pierwszy do koszar.

773 miliony dolarów przeznaczają Ameryka na marynarkę wojenną

NOWE LOTNISKOWCE FLOTY AMERYKAŃSKIEJ.

Izba reprezentantów Ameryki uchwaliła budżet marynarki wojennej Stanów Zjednoczonych w wysokości 773 milionów dolarów. W ramach powyższego budżetu przewidziana jest budowa ogółem 23 nowych jednostek, w tym 2 pancerników o wyporności 45 tys. ton.

Anglia na morzu

W Liverpool spuszczone na wodę pancernik „Prince of Wales” o 35.000 ton wyporności. Jest to drugi z kolei pancernik tego typu, który wzmościł flotę angielską.

Jaki potężny wysiłek czyni teraz Wielka Brytania w kierunku dobrojenia na morzu, wykazują cyfry. Oto one. Wykończonych lub znajdujących się w budowie okrętów wojennych liczy się: 9 pancerników, 6 awiomatek, 25 krążowników, 40 torpedowców, 24 eskortowce i stawiacze min, 15 łodzi podwodnych.

W końcu maja b. r. rozpoczęta zostanie budowa 20 małych okrętów o 900 tonach wyporności, bardzo szybkich, specjalnej konstrukcji, a przeznaczonych wyłącznie do eskortowa-

nia okrętów handlowych. Co miesiąc otrzymuje flota angielska 80 nowych dział zenitowych. 10.000 oficerów marynarki handlowej przechodzi obecnie kursy przeszkolenia w celu przygotowania się do kierowania okrętami w czasie wojny; w arsenalach znajduje się 2000 armat przeznaczonych dla uzbrojenia okrętów handlowych w razie potrzeby; 1000 okrętów handlowych otrzyma wkrótce nadbudówki opancerzone dla pomieszczenia dział zwykłych i zenitowych; w ciągu pierwszego kwartału b. r. flota wojenna brytyjska otrzymała 20 nowych okrętów.

Niemcy mają dzisiaj 3 pancerniki po 35.000 ton. W Brytanii 9, z których 4 po 40.000 ton.

Samolot runął w tłum

20 osób zginęło a kilkadziesiąt odniosło rany

W poniedziałek w stolicy Ekwadoru samolot wojskowy, dokonujący lotów pokazowych nad centrum miasta spadł z nieznanych dotychczas przyczyn i stanął w płomieniach. Pilot zginął na miejscu. Skutkiem eksplozji zbiornika z benzyną, poniosło śmierć 20 o-

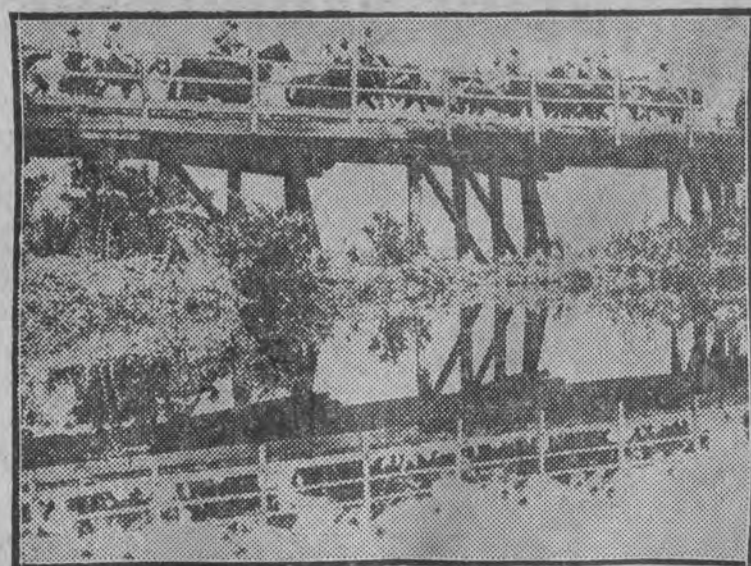
sób, a kilkadziesiąt odniosło rany. Eksplozja spowodowała prócz tego pożar kilku bloków drewnianych domów. Akcja ratunkowa była niezwykle utrudniona z powodu braku wody. Wyrządzone szkody wynoszą przeszło 200 tys. dolarów.

Terror w Palestynie

W kwietniu zginęło na skutek rozruchów w Palestynie 69 osób, a 56 odniosło rany. Wśród zabi-

tych było 40 Arabów (w tej liczbie 23 powstalców), 15 Żydów i 5 Anglików.

Manewry kawalerii amerykańskiej

Na zdjęciu moment przejazdu kawalerii przez most w Broadmeadows. Woda jest tak przezroczysta, że odbija scenę przejazdu zupełnie jak w lustrze.

Życie w okupowanej Czechosłowacji staje się piekłem Niebezpieczne noce

Całe życie publiczne i prywatne podporządkowane „Gestapo“

Wobec wzmagających się z dniem każdym we wszystkich warstwach społecznych czeskich nastrojów antyniemieckich, przejawiających się coraz częściej na zewnątrz z wyraźnym występowaniem przeciw istniejącemu stanowi rzeczy, władze niemieckie przeprowadziły szereg zarządzeń, zmierzających do całkowitego zglajchszaltowania życia w okupowanej Czechosłowacji.

PRASA, RADIO, TEATR ZOSTAŁY PODPORZĄDKOWANE BEZWZGLĘDNEJ I BEZPOŚREDNIEJ KONTROLI. Redakcje pism zobowiązały się przez podpisanie specjalnych rewersów do zamieszczania wszystkich komunikatów czeskiego biura prasowego, które są dosłownym tłumaczeniem komunikatów urzędowego Niem. Biura Prasowego, oraz innych agencji niemieckich. Reglamentacja ta dochodzi do tego stopnia, że się określa kolejność komunikatów NA POSZCZEGÓLNYCH SZPALTACH DZIENNIKÓW.

Przemysł i handel ZOSTAŁY OPANOWANE PRZEZ NIEMCÓW na podstawie specjalnego dekretu, skierowanego do zarządów poszczególnych zakładów przemysłowych, instytucji pieniężnych, domów handlowych i t. p. Wydelegowani zostali komisarze, przeważnie Niemcy.

Życie publiczne w lokalach i na ulicy, JEST POD STAŁYM DOZOREM SZTABU WYWIADÓW, rekrutujących się z Niemców sudeckich, mówiących dobrze również językiem czeskim.

niebezpieczne noce.
O wzrastających nastrojach antyniemieckich w Pradze świadczy fakt, że codziennie rano na ulicach Pragi i innych miast czeskich można spotkać rozrzucone masowo ulotki, zapowiadające odbudowę suwerenności czeskiej na ziemiach „protektoratu“. W związku z tym manifestacją zwiększoną liczbą agentów „Gestapo“. Wje-

zienia na ziemiach „protektoratu“ zapewniły się aresztowanymi. Co noc agenci „Gestapo“ wdzierają się do mieszkań znanych działaczy czeskich i aresztują każdego, na kim ciąży najmniejsze podejrzenie. Nazajutrz rano wśród ulotek, rzuconych na ulicy, znaleźć można spis aresztowanych nocy ubiegłej, zakończony wezwaniem do tych, którzy jeszcze zostali, by zapelnili luki wytworzone. Ciężkie dni i niebezpieczne noce przeżywają władze niemieckie na ziemiach czeskich.

Tajemnicze wybuchy w Pradze.

W poniedziałek w nocy w jednym z domów w centrum Pragi doszło do tajemniczego wybuchu, który zdemolował 5-piętrową kamienicę. Dotychczas nie zdolano ustalić przyczyn wybuchu.

Tow. Soukup był aresztowany przez „Gestapo“

Aresztowany przez „Gestapo“ przed kilku dniami b. marszałek Senatu czesko-słowackiego, Soukup, został w poniedziałek zwolniony z więzienia.

Rumunia może zmobilizować przeszło 5 milionów ludzi

Wychodzące w Cluj (Siedmiogród) pismo „Tribuna“ zamieszcza statystykę, dotyczącą możliwości mobilizacyjnych Rumunii na wypadek wojny. Według danych, przytoczonych przez dziennik, Rumunia posiada w chwili obecnej 19 milionów 750.000 mieszkańców, w tym 49 procent mężczyzn. Liczba mężczyzn w wieku od 15 do 19 lat wynosi 1.200.000, w wieku od 22 do 44 — 3.300.000 i od 45 do 54 — 800.000. Razem może więc Rumunia zmobilizować 5 milionów 300.000 ludzi.

Sprawa Gdańska

i sytuacja między Polską i Niemcami przed angielską Izbą Gmin

Stosunki polsko-niemieckie, a zwłaszcza sprawa Gdańska były w poniedziałek przedmiotem licznych interpelacji poselskich w Izbie Gmin, na które częściowo odpowiadał premier Chamberlain, a częściowo parlamentarny podsekretarz stanu spraw zagranicznych Butler.

Zapytany przez posła Partii Pracy Hendersona na temat po-

zycji polskiego ministra spraw zagranicznych w sprawie załatwienia obecnego sporu między Niemcami a Polską, premier Chamberlain odpowiedział: „Rząd Jego Królewskiej Mości z zadowoleniem wita stanowcze a zarazem pojednawcze słowa przemówienia wygłoszonego ostatnio w sejmie przez polskiego ministra spraw zagranicznych i zwrócił należytą uwagę na propozycję, wysuniętą przez niego w tej sprawie“.

Na zapytanie, skierowane do wiceministra Butlera „czy istnieje odpowiedni aparat, któryby umożliwił, aby przyszedł statut i administracja gdańska stały się przedmiotem arbitrażu przed trybunałem międzynarodowym i czy Rząd brytyjski gotów byłby podjąć kroki w tym celu, aby to poważne zagadnienie załatwiono w taki sposób“, Butler odpowiedział: „Statut Gdańska uregulowany jest przez traktat, a kwestia zmiany statutu jest w praktyce

sprawą, obchodzącą przede wszystkim strony, które na mocy postanowień traktatu są bezpośrednio najbardziej zainteresowane. Jest to ich sprawą dojsz do porozumienia co do metod, za pomocą których winna ona nastąpić. Zostało niejednokrotnie wyraźnie stwierdzone, że Rząd brytyjski chętnie widzi rozwiązanie różnic międzynarodowych drogą przyjaznej negocjacji, arbitrażu lub innych pokojowych środków i że Rząd brytyjski jest zawsze gotów użyć swoich dobrych usług na prośbę którejkolwiek z zainteresowanych stron“.

Halif X w Paryżu

W sobotę nastąpi w Paryżu spotkanie min. Bonnet'a z lordem Halifaxem, udającym się do Genewy na sesję rady Ligi Narodów. Obaj ministrowie jadą następnie tym samym pociągiem do Genewy.

Ochrona kanału panamskiego

Amerykański departament marynarki opracowuje plany, związane z obroną kanału panamskiego i kontrolą dojazdu do kanału z obu stron. Według tych planów, na wypadek wojny flota amerykańska zamknie dostęp do kanału panamskiego od strony wybrzeża meksykańskiego i Ekwadoru. Rząd amerykański zamierza się również zwrócić do rządu Ekwadoru z propozycją udzielenia zezwolenia na stworzenie stałej bazy lotniczej na wyspach Galapagos.

Jugosławia tworzy fundusz obrony kraju

Wobec poważnej sytuacji europejskiej, Rząd jugosłowiański przystąpił do wzmocnienia pogotowia obronnego kraju. W tym celu utworzono specjalny fundusz obrony narodowej.

Rewelacyjny list b. premiera Tardieu do Hitlera Odpowiedź „zbrodniarza“ który w imieniu Francji podpisał Traktat Wersalski

Były premier francuski Tardieu zamieszcza w „Gringoire“ list oświadczający, że „Odpowiedź zbrodniarza“. Artykuł ten powtarzamy (za „Wiecz. Warszawskim“) prawie w całości. **Panie Kanclerzu!**

W Pańskiej ostatniej mowie atakował Pan gwałtownie „zbrodniarza z Wersalu“.

Z pośród pięciu przedstawicieli Francji jeden tylko dzisiaj żyje. On to właśnie wśród powszechnego milczenia, chce Panu odpowiedzieć.

Dzięki Pańskiej książce „Mein Kampf“ wiem, że według Pańskiej idei „Naród ma prawo do wszystkich ziem, które mogą mu być potrzebne“, to jest to właśnie, co Pan później nazwał przestrzenią życiową.

Dzięki tej samej lekturze dowiedziałem się, że Niemcy nie zrzekli się „żadnego Niemca z Sudetów, z

Alzacji-Lotaryngii, z Polski i Austrii“ i że gdy ich odzyskają, to znaszca w zarodku wszelką potęgę woj skową, którąby chciała w Europie współistnieć obok nich.

„Mein Kampf“ oświecił mnie również, że Pan zaczyna swoje podboje od Zachodu, ażeby zapewnić Wielkim Niemcom bezpieczeństwo dla ich dalszych podbojów na Wschodzie i że wówczas Pan ureguluje swe rachunki z Francją „krajem murzynów i Żydów“, łącząc się albo z Włochami, które niekiedy zdradzają swych sojuszników i które opuściwszy Trójprzymierze połączyły się z nami w wielkiej wojnie i w Wersalu, bądź też z Anglią, która przyjaźniej chwiliowo, nie zdaje się was pragnąć za współników.

Czemu, Panie Kanclerzu, informację, które znajdują w pańskiej książce zabrakło w Pańskiej mowie?

billzowanie armii przeciwko Panu i o chęć wydania Panu wojny. Zawsze ten wilk zagrożony przez jagnię!

Pańska próżność wybuchła w tym zdaniu zdumiewającym, gdzie Pan we własnej osobie pozdrawia nieznanego żołnierza z ostatniej wojny, którego jego towarzysze uważali za zmarłego. A także w tym drugim zdaniu, gdzie Pan mówi, że Pan szanuje wolność wszystkich narodów, a zwłaszcza narodu czeskiego! Pozwól sobie dorzucić, że do tych bzdur dodaje Pan uwiedzenie wyrafinowanej hipokryzji.

Odmawia Pan odpowiedzi Rooseveltowi, przypominając gwarancje bezpieczeństwa, które Pan udzielił swoim sąsiadom. Czemuż nie przypomina Pan także, w jaki sposób je Pan złamał.

A Locarno? A Schuschnigg? A Benes? A Tiso? A Klapęda?

Nie wypowiada Pan, jak Pan twierdził, jednostronnie traktatów, jak tylko ogłaszając równocześnie gotowość układania się o nowe. Ale na jakich podstawach? Na jakich warunkach? Przy jakiej możliwej wierze w Pańskie słowo?

Oblecuje Pan Stanom Zjednoczonym uszanować doktrynę Monroe, jeśli oni są uszanują na rzecz Pana w Europie. Pan zapomina, że Pan o wiele części, kradł dobra innych, jak oni.

Jeżeli mi wolno skonkludować, powiem, że Pańska polityka i Pańska mowa wykazują tylko jedną rzecz: że ten pokój wersalski, którego błąd Pan wykazuje, nie potrafił Pańskiego kraju dość surowo.

Dorzucmy — ponieważ to jest rzecz istotna — że ten pokój tak niewystarczający, a mimo wszystko zasługiwał na 100 tysięcy razy lepsze wykonanie, niż to, którego się doczekał Pański poprzednik, Gustaw Stresemann, powiedział mi pewnego dnia: „Traktat dawał zwykłym wszystkim prawa przeciwko nam, ale zwycięzcy nigdy nie ośmielili się z nich skorzystać“.

Niech więc Pan błogosławi tych Amerykanów i Anglików, przeciw którym kieruje Pan swe groty. Oni byli pierwszymi burzycielami prawa, które ciążyło nad nami. Niech Pan błogosławi także tych Francuzów, którzy się nazywają: Herriot, Boncour, Chaumemps, Sarrault, Flan din, Blum, którzy się przyczylni do tego burzenia.

Wpływa na to także, w obu naszych krajach, we Francji i w Anglii struktura parlamentarna, która ma

Nie będzie zmian w polityce zagranicznej Sowietów

Agencja Reutersa donosi: Rząd brytyjski otrzymał zapewnienie od komisariatu ludowego dla spraw zagranicznych ZSSR, że w polityce sowieckiej nie nastąpią w związku z dymisją Litwinowa żadne zmiany.

Ambasador brytyjski w Moskwie, sir William Seeds, odbył w poniedziałek dłuższą rozmowę z premierem i komisarzem ludowym spraw zagranicznych Rządu sowieckiego, Molotowem, w toku której wyjaśnił się, że Rząd sowiecki nie ulega żadnym odchyleniom w swej polityce współdziałania z mocarstwami zachodnimi i że ustąpienie Litwinowa nie ma nic wspólnego z rozmowami,

odbywającymi się między Londynem a Moskwą w tej sprawie. Wobec powyższych zadawanych wyjaśnień, ambasador brytyjski odwiedził ponownie Molotowa i doręczył mu tekst propozycji brytyjskiej. Miarodajne czynnik Rządu brytyjskiego wyraża zdanie, że propozycje brytyjskie posłużą za platformę do wzajemnego porozumienia.

Nowy ambasador w Warszawie

Pan Prezydent R. P. udzielił agremment desygnowanemu przez Rząd ZSSR ambasadorowi w Warszawie p. Mikołajowi Szaronowowi, dotychczasowemu posłowi Z. S. S. R. w Atenach. (PAT).

Gniazdo szpiegów czy placówka dyplomatyczna

Rewelacyjne cyfry ujawnione zostały przez parlamentarnego podsekretarza stanu spraw zagranicznych W. Brytanii, Butlera, w odpowiedzi na interpelację, domagającą się informacji co do liczebności personelu niemieckiej ambasady w Londynie oraz liczby korespondentów pism niemieckich w W. Brytanii. Co do liczebności personelu ambasady niemieckiej, wicemin. Butler dał dwie cyfry porównawcze, a mianowicie stanu

liczebnego z dnia 1 stycznia 1933 roku oraz stanu liczebnego z 1-go kwietnia 1939 r. Przed 6 laty ogólna liczba personelu dyplomatycznego, biurowego i funkcyjarskiego niższych ambasady niemieckiej w Londynie wynosiła 41 osób. Obecnie zaś wynosi 88 osób. Co się tyczy korespondentów pism i agencji niemieckich, to cyfry ich wynosiła 1 stycznia 1938 r. 60 osób, zaś obecnie 1 kwietnia 1939 r. wynosi 83.

Lloyd George ochotnikiem

Lloyd George, b. premier W. Brytanii, który dziś liczy 76 lat, zapisał się do nowoformowanego pułku piechoty „London Welsh“. Oczywiście, sędziwy pre-

mier nie będzie służył w szeregach, lecz objmie stanowisko prezesa Komitetu Pułkowego. W tym samym pułku służy syn premiera, Gwynn Lloyd.

Zaostrzenie sytuacji pomiędzy Serbami i Chorwatami

Narodowe przedstawicielstwo kroackie, zwołane przez dr. Maczka, na skutek odrzucenia przez regencję układu z dn. 27 kwietnia, zebrało się w poniedziałek w domu związków zawodowych w Zagrzebiu. Zebranie to zostało poprzedzone przez długą konferencję polityczną, która odbyła się w mieszkaniu prywatnym dr. Maczka.

Oficjalnie donoszą, że w poniedziałek doszło do zaburzeń przed budynkiem, w których odbywały

się obrady zwołane przez dr. Maczka narodowego przedstawicielstwa kroackiego. Wśród zgromadzonych przed budynkiem doszło do ostrej wymiany zdań, w czasie której jeden ze studentów ranił strzałem rewolwerowym jednego z członków ludowej partii kroackiej. Studenta aresztowano; nazwisko jego dotychczas nie znane i nie wiadomo, czy należał do do nacjonalistów jugosłowiańskich, czy też do separatystów kroackich.

Schacht chce zdobyć naftę meksykańską dla „Trzeciej“ Rzeszy

W amerykańskich kołach przemysłowców naftowych krąży pogłoska, jakoby w Meksyku przebywał dr. Schacht. Starac się on ma podobno o nawiązanie kontaktu z prezydentem Cardenas, w celu zawarcia pomiędzy Meksykiem a Rzeszą umowy naftowej. Jak słychać, rokowania między Stanami Zjednoczonymi a Meksykiem

w sprawie uregulowania kwestii naftowej rozwijają się w sposób zadawalający, tak, iż oczekiwać należy wkrótce ich zakończenia. Dlatego też w kołach przemysłowców naftowych w Waszyngtonie panuje obawa, by obecność dr. Schachta w Meksyku nie zaszkodziła zakończeniu rokowań.

Prześladowanie Polaków na terenie Trzeciej Rzeszy nie ustaje

Fala wysiedlania Polaków z ziem autochtonnych przybiera na sile. Liczba wydalonych w ostatnich kilku dniach Polaków ciągle wzrasta. Ciekawym szczególnie jest fakt, że m. in. nakaz opuszczenia ziemi ojczystej otrzymał zmarły Wojciech Boryczka ze Stawnicy, który zmarł przeszło 2 miesiące temu.

Najwięcej wysiedleń następuje na pograniczu, przy czym władze pozostawiają bardzo krótki czas na wyjazd. Usuwa się stamtąd co ruchliwych Polaków. W ten sposób gospodarstwa, a nawet t. zw. zagrodzi dziedziczne, chronione specjalnymi ustawami, zostają bez opieki.

Państwa skandynawskie nie chcą paktu nieagresji z Trzecią Rzeszą

Cała prasa szwedzka negatywnie ustosunkowuje się do propozycji zawarcia paktu nieagresji z

Niemcami. W szczególnie ostrym antyniemieckim tonie utrzymane są artykuły dzienników prowincji.

Zarobił 130 milionów na oszukańczych machinacjach

Donoszą z Rio de Janeiro, że w związku z samobójstwem milionera - Francuza Paula Deleuze (pisa listy o tym) przeprowadzono rewizję jego prywatnego archiwum i korespondencji. Stwierdzono przy tym, że dorobił się on aż 130 milionów milrejsów na czarnej giełdzie. Sledztwo wykazało, że miał on na

swoje usługi cały sztab urzędników sądowych, którzy wykradali akta jego spraw i doręczali je Deleuze. Akta te wracają następnie do sądu, z fałszywymi i korzystnymi dla oszusta, dowodami. Aresztowano już 60 urzędników sądowych.

Litwa i Polska

Chodzi o równowagę w Europie

„L'Oeuvre” odpowiada M. Deatowi

Przybył do Warszawy — na zaproszenie Naczelnego Wodza armii polskiej marsz. E. Smigłego - Rydzka — Naczelnego Wodza armii litewskiej gen. Staszys Rasztickis. Nie waham się twierdzić, że ta wizyta — to krok ogromny naprzód ku ustaleniu ostatecznemu stosunków litewsko - polskich, ku ostatecznej ich „normalizacji”.

Litwa i Polska przeżywały na przestrzeni dziejów — przeżywały wspólnie — epoki wspólpracy na skalę dziejową (okres Jagiellonów) i... epoki rozstania. Takie lata głębokiego rozstania przeżywałyśmy — i jedni, i drudzy — przez długie, długie miesiące, poczynając od jesieni r. 1918; ale ziarna rozstania rzucone zostały w litewską i w polską glebę jeszcze znacznie wcześniej; rzucały je szczerze ruchy nacjonalistyczne obydwu narodów; rzucały je dlonie polityków rosyjskich i polityków niemieckich.

Zapewne! popełniliśmy błędów niemało — i jedni, i drudzy. Nie czas dzisiaj na rekryminacje. Jedna tylko rzecz jest ważna naprawdę: oto na „zakręcie dziejów”, po wielu doświadczeniach znaleźliśmy wszakże język wspólny.

„Wielka przemiana”, która przeszła poprzez świat niby burza wiosenna i zahamowała pochód zwycięski faszyzmu międzynarodowego, sięgnęła w głąb życia wewnętrznego Litwy. Republika Litewska zaczęła dostosowywać swój układ stosunków wewnętrznych do konieczności położenia międzynarodowego. Dlatego właśnie spotkanie bezpośrednie dwóch Naczelników Wodzów wojsk dwóch państw samodzielnymi, ale związanymi ze sobą przez jednaki los w toku dziejów, stało się rzeczą możliwą.

Niechże to spotkanie da rezultaty możliwie trwałe. I niech ułatwi rozwiązanie rozumne i sprawiedliwe jednego zagadnienia specjalnego.

Ziemia Wileńska zawiera w swoich granicach mniejszość litewską. Jest to mniejszość liczebnie niezbyt duża. Ale Wilno — to dla całego narodu litewskiego skarbnica tradycji i tych wszystkich „imponderabiliów”, które kształtują patriotyzm, kulturę i zwiastują. Ośrodek litewskiej pracy państwowej — to, oczywiście, Kowno, stolica Litwy. Wilno zaś „skazane jest przez Historię” na wielką rolę współtwórcy kul-

tury polskiej i... kultury litewskiej. Wilno, związane z Rzeczpospolitą Polską, jako jedna z ziem Rzeczypospolitej, może oddać usługi wspaniałe litewskiemu wysiłkowi narodowo-kulturalnemu. Sądzę, że polska polityka państwowa może ułatwić mniejszości litewskiej spełnienie tego zadania historycznego. A wtedy usunięta będzie jedna z przyczyn ostatniej „epoki rozstania”.

M. NIEDZIAŁKOWSKI

Prywatny Zakład Naukowy im. H. JORDANA WE LWOWIE
UL. HERBERTÓW 1a (boczna Kadeckiej), przyjmuje WPISY na r. 1939-40 do koedukacyjnej szkoły powszechnej, do gimnazjum męskiego (z prawem publiczności) i do liceum humanistycznego.

Spis ludności pod terrorem

„Zaginiony” naród

Dnia 17 maja r. b. ma się odbyć w całych Niemczech spis ludności, wobec czego cały aparat administracyjny zaprzęgnięto do pracy, by wykazać, że Niemcy mają znikomą odsetkę mniejszości narodowych.

Niedawno sam Frick, minister Spraw Wewnętrznych Rzeszy, wygłosił odczyt o mniejszościach narodowych zamieszkałych w „Trzeciej Rzeszy”. Zapewniał on najuroczyściej, że hitlerowcy dbają o dobrobyt wszystkich narodów — znajdujących się w granicach Rzeszy i w niczym nie myślą ograniczać ich wolności i narodowych aspiracji.

Takich zapewnień słucha się gładko, ale nikt do nich najmniejszej wagi nie przywiązuje, jak zresztą do wszelkich innych zapewnień hitlerowców. Bezpośredni zwierzchnik ministra Fricka — wielokrotnie zapewniał Austriaków i Czechów, że nie naruszy ich granic...

Jaki jest naprawdę stosunek „Trzeciej” Rzeszy do mniejszości narodowych — o tym zbyteczna pisać. Zmuszanie dzieci polskich do uczenia się w szkołach niemieckich, napady na mieszkania Polaków, ostatni napad na trupę artystów polskich w Strzelcach na Śląsku Opolskim są zjawiskami na porządku dziennym i nie trzeba mnożyć dowodów. Ale p. Frick sam dostarczył jeszcze jednego dowodu, połączony z jedną z mniejszości narodowych. P. Frick wymienił ośm mniejszości narodowych w kolejności według liczby, a więc: Czechów, Polaków, Kroatów, Słowaków, Węgrów, Duńczyków, Słowaków i Litwinów.

Ze nie ma w tym spisie Żydów, którym hitlerowcy odmawiają prawa do nazwy Niemców — temu świat już przestał się dziwić, lecz prócz Żydów jest w wylczeniu min. Fricka jeszcze jedna luka. — Pominął on zupełnie mniejszość narodową, liczącą 62 tys. ludzi według niedawnych niemieckich obliczeń, posiadającą własny język, własne obyczaje i własne tradycje, a mianowicie Łużyczan, żyjących na jednym terytorium obejmującym Łużycę i część Saksonii.

Łużyczanie czyli Serbowie łużyccy nie mogą nawet zaproteścić, bo po pierwsze w „Trzeciej Rzeszy” ministrowie są nieomylni i nie wolno ministrowi prostować, ani słów jego uzupełniać; a po wtóre niedawno zamknięto wszystkie instytucje oświatowe, szkoły i organizacje łużyckie, a dzienniki zawieszono. Kto publicznie przyznaje się do narodowości łużyckiej, ten uważany jest za zdradę stanu i z tym odpowiednio się postępuje.

Jak już zaznaczyliśmy w wstępie funkcjonariusze administracji i dozorca dzielnicowi obchodzą

Jak czytelnicy wiedzą (z artykułu dobitnie wytłumaczył p. Deatowi, że nie chodzi o to, by francuski chłop umierał za Gdańsk; nie chodzi też o to, by polski chłop umierał za Alzację (francuską). Chodzi natomiast o to, by utrzymać pokój i równowagę w Europie; chodzi także o to, by nie dać hitlerowcom możliwości organizowania dalszych inwazji i napadów.

Sprawa jasna. Jak dalece artykuł p. Deata był niewłaściwy, pokazuje fakt, że p. min. Gobbels wykorzystał natychmiast w „Beobachterze” wywody p. Deata, chwając je bardzo, jako wyraz wielkiego politycznego „rozumu” („Vernunft”). Naturalnie, hitlerowski „Vernunft” jest znany, zupełnie osobliwy...

Czytelnik jednak zapewne się dziwił, dlaczego tak poważne, ustosunkowane i wpływowo pismo, jak „L'Oeuvre”, umieszcilo te wywody p. Deata? Czyżby — chociaż trochę — solidaryzowało się z tymi wywodami?

OTÓŻ NIE! BYNAJMNIJE! „L'Oeuvre” często umieszcza artykuły autorów z obcych grup politycznych (Deat do radykałów nie należy) — w celach informacyjnych i dyskusyjnych.

„L'Oeuvre” bynajmniej NIE SOLIDARYZUJE SIĘ z wywodami p. Deata i DAŁ TEMU KILKAKROTNIE WYRAZ.

W numerze z piątku 5 maja „L'Oeuvre” umieszcza artykuł polemiczny p. t. „Istnieje TYLKO JEDEN PROBLEM: pokój czy woj-

na?” W tym artykule dziennik ironizuje wywody p. Deata. Pisze: „Marceli Deat nie chce umierać za Gdańsk. Jednak istotny problem polega na tym: jeśli Polska, Anglia, Francja powiedzą jutro „nie” w związku z niemieckimi pretensjami do Gdańska i Pomorza i jeśli z tego powstanie konflikt, — czy będziemy się bili o Gdańsk, czy też o CO INNEGO?”

Coprawda — powiada szczerze „L'Oeuvre” — w okresie „Monachium” istotnie mówiono w Francji: „nie będziemy się bili o Czechów”; ale to nie był nasz głos! a zresztą od tego czasu dużo się zmieniło np. w Anglii i w Ameryce. Albowiem teraz wszyscy ZROZUMIELI...

A więc — kończy redakcja (podpis redakcyjny!) — wszyscy widzimy, że chodzi o walkę z HEGEMONIĄ HITLEROWSKĄ w Europie. A jaki moment polityczny stanie się przypadkowo punktem wyjścia: Gdańsk czy Transylwania (Rumunia), — to rzecz drugorzędna. Mogliśmy się wahać — ale dopóty, dopóki wahała się Anglia. Ale teraz wszyscy rozumiemy, że walka o pokój winna być walką WSPÓLNĄ!

Tak redakcja „L'Oeuvre” dała odprawę p. Deatowi.

A w sobotę „L'Oeuvre” wraca jeszcze raz do p. Deata w artykule — entuzjastycznym — o polskiej odpowiedzi Hitlerowi. Pisze:

„Powtarzamy p. M. Deatowi — kwestia nie polega na tym, czy mamy umierać za Gdańsk, lecz na tym, czy mamy pozwolić „III-ciej Rzeszy” CZYNIC, CO ZECHCE!”

Właśnie. Bardzo trafnie.

W ten sposób redakcja „L'Oeuvre” uczyniła wszystko, co do niej należało, i epizod z p. Deatem, tym epigonem „monachijskich” koncepty, uważamy za zamknięty. Rzecz wyjaśniona.

Inna sprawa: Sądymy, że w momencie tak naprężonych stosunków międzynarodowych trzeba być ostrożnym z umieszczeniem „monachijskich” artykułów, bo mogą dać powód do nieporozumień i mogą być wykorzystywane przez p. Goebelsa i jego urzędników.

K. CZAPIŃSKI

Po tamtej stronie granicy

Głód, ciężka praca i lęk przed niezależną prasą

W związku z naszą wiadomością o pewnego rodzaju przejawach buntu wśród górników Śląska Opolskiego, podejmujących na zebraniach załogowych uchwały przeciwko 9-godzinnemu dniu robocznemu i domagających się przywrócenia poprzednich norm dowiadujemy się, że przemysł (dotąd) nie przeciwdziała tym uchwałom, że prowadzona statystyka wykazała, iż, mimo powiększenia czasu pracy, wydajność nie tylko nie uległa zwiększeniu, ale nawet w niektórych wypadkach skurczyła się.

Spadek wydajności tłumaczą sferzy gospodarce niemieckie wycofaniem robotników, z powodu złego odżywiania i niedostatków aptowizacyjnych. Z tych też względów ani funkcjonariusze Frontu Pracy, ani agenci Gestapo nie przeciwdziałają podejmowaniu takich uchwał. Zasadniczo

przemysł nie sprzeciwia się temu i oczekuje dyrektyw władz w tej kwestii.

Z inicjatywy partii na Śląsku Opolskim przynajmniej wśród robotników hasło jak najdalej posuniętej samowystarczalności w dziedzinie wyżywienia przez robotników w drodze drobnych zakupów po stronie polskiej oraz własnego chowu nierogacizny, kóz, królików i t. d.

Na przejściach granicznych do Niemiec odbierane są przez funkcjonariuszów niemieckich po drożym wszystkie pisma polskie, zaś w sprzedaży i kolportażu w Niemczech nie ma ani jednego polskiego pisma, choćby posiadało ono debet. Tymczasem, i dotąd, Śląsk był zalany masowo przysyłaną wszelkiego rodzaju bibułą hitlerowską.

Przymusowe wysyłanie robotników czeskich do Niemiec

W ciągu niespełna 2 miesięcy „protektorzy” Czech i Moraw wysłali przymusowo do Niemiec 7812 robotników czeskich. Robotników tych rozrzucono po całych Niemczech, przede wszystkim zaś w Bawarii, Hanowerze i Szlezwiku.

wicie, rolnicy żądają odwołania przydzielonych im robotników czeskich, z których niewielką mają pomoc. Pracują ospale, usprawiedliwiają się brakiem siły z powodu marnego odżywiania. Prawdopodobnie jest, że Czesi sąbofują pracę i nie chcą uprawiać pańszczyzny u Hitlera.

Ameryka Południowa broni się przed plagą hitleryzmu

Szkołom niemieckim w Chile grozi zamknięcie. Minister Oświecenia Publicznego w Chile oświadczył, iż nie może tolerować, by potomkowie niemieckich imigrantów wychowywani byli w duchu narodowo - „socjalistycznym”.

rodowo - „socjalistycznych”. Przewodcy argentyńskich hitlerowców niejakiemu Müllerowi władze wytoczyły proces.

Pokwitowanie

NA F. O. N.
Pomocnicze domowe domu przy ul. Leszno 47, zebrały na F. O. N. 12, które składają do Redakcji „Robotnika” z wezwaniem do wszystkich koleżanek o dalsze wpłaty.

Odroczenie procesu

Zapowiedziany na dz. 8 maja proces felietonisty „I. K. C.”, Zygmunta Nowakowskiego, przeciwko twórcy „Dziennikowej Polkiemu” o obrazę został odroczone. Nieoczekiwanie prokurator zażądał aktów i z tego powodu odroczone rozprawę do nieokreślonego terminu, w którym oskarżać też będzie z urzędu prokurator w charakterze oskarżyciela posiłkowego. (PAA.)

ZADZIWIAJĄCA WYSOKOŚĆ

subskrypcji na P. O. P. firmy „Dobrolin”

Znana w całej Polsce firma „Dobrolin”, subskrybowała Potężną Obronę Przeciwlotniczą na imponującą sumę zł. 370.000. — Prócz tego pracownicy tej firmy subskrybowali zł. 32.680, czyli łączna suma subskrypcji firmy przekroczyła 400.000 zł. Jest to godny podziwu i pochwały wysiłek, stanowiący dowód obywatel-

skiego ustosunkowania się do sprawy obronności Polski. Jeżeli fabryka, produkująca drobne artykuły codziennego użytku, subskrybowała tak wielką sumę, mimo woli nasuwa się pytanie, ile subskrybował wielki przemysł, obracający setkami milionów złotych.

Sejm uchwalił Rządowi pełnomocnictwa

Pan marszałek zawiadomił Izbę o nadejściu odpowiedzi Rządu na 24 zgłoszone przez posłów interpelacje, po czym przystąpiono do rozpatrzenia ustawy o pełnomocnictwach dla Rządu.

Referent pos. Browiński uzasadnił projekt, powtarzając te same argumenty, które już podaliśmy w sprawozdaniu z posiedzenia komisji.

Sprawozdawca zakończył swój referat jak następuje: „Sejm, wotując pełnomocnictwa, nie tylko pragnie ułatwić Rządowi jego pracę, lecz także pragnie dać wyraz gotowości całego

społeczeństwa podjęcia wszelkich wysiłków, mających na celu obronę Państwa” (Oklaski).

Pos. Skwarczyński zgłosił wniosek przyjęcia ustawy bez dyskusji.

Ustawę jednomyślnie bez dyskusji przyjęto w drugim i trzecim czytaniu.

W pierwszym czytaniu odesłano do komisji dwa projekty rządowe o dodatkowych kredytach na rok 1938-39 i 1939-40, jak również kilka projektów ustaw, zgłoszonych przez posłów.

Na tym porządek dzienny wyчерpano.

Obozy w „Trzeciej” Rzeszy dla rzekomych uciekinierów z Polski

Jak donoszą ze Śląska Opolskiego, na terenie Gogolina pod Kędzierzynie został utworzony oboz dla „uchodźców” niemieckich z terenów polskich, szczególnie z Zaolzia. Po zmianie suwerenności i powrocie Zaolzia do Polski, niektórzy Niemcy, ulegając wpływom propagandy hitlerowskiej, przenieśli się na teren Niemiec, likwidując swoje mienie w Polsce, a obec-

nie stanowią oni „załogę” tego nowego obozu.

W obozie znajduje się sporo młodych Niemców, obywateli polskich w wieku poborowym oraz Ukraińców, którzy przedostali się do Niemiec w okresie „karpatoruśkim”. Część starszej generacji oczekuje w tym obozie na jakies zatrudnienie, reszta zaś szkoli się w robocie dywersyjnej.

Wiadomości o istnieniu i celach obozu przedostały się do wiadomości opinii polskiej z uwagi na powstałe w tym obozie fermenty i „ulatnianie” się Ukraińców.

Wyszak mieć SUMALT Suchard na śniadanie

W tym artykule dziennik ironizuje wywody p. Deata. Pisze: „Marceli Deat nie chce umierać za Gdańsk. Jednak istotny problem polega na tym: jeśli Polska, Anglia, Francja powiedzą jutro „nie” w związku z niemieckimi pretensjami do Gdańska i Pomorza i jeśli z tego powstanie konflikt, — czy będziemy się bili o Gdańsk, czy też o CO INNEGO?”

Coprawda — powiada szczerze „L'Oeuvre” — w okresie „Monachium” istotnie mówiono w Francji: „nie będziemy się bili o Czechów”; ale to nie był nasz głos! a zresztą od tego czasu dużo się zmieniło np. w Anglii i w Ameryce. Albowiem teraz wszyscy ZROZUMIELI...

A więc — kończy redakcja (podpis redakcyjny!) — wszyscy widzimy, że chodzi o walkę z HEGEMONIĄ HITLEROWSKĄ w Europie. A jaki moment polityczny stanie się przypadkowo punktem wyjścia: Gdańsk czy Transylwania (Rumunia), — to rzecz drugorzędna. Mogliśmy się wahać — ale dopóty, dopóki wahała się Anglia. Ale teraz wszyscy rozumiemy, że walka o pokój winna być walką WSPÓLNĄ!

Tak redakcja „L'Oeuvre” dała odprawę p. Deatowi.

A w sobotę „L'Oeuvre” wraca jeszcze raz do p. Deata w artykule — entuzjastycznym — o polskiej odpowiedzi Hitlerowi. Pisze:

„Powtarzamy p. M. Deatowi — kwestia nie polega na tym, czy mamy umierać za Gdańsk, lecz na tym, czy mamy pozwolić „III-ciej Rzeszy” CZYNIC, CO ZECHCE!”

Właśnie. Bardzo trafnie.

W ten sposób redakcja „L'Oeuvre” uczyniła wszystko, co do niej należało, i epizod z p. Deatem, tym epigonem „monachijskich” koncepty, uważamy za zamknięty. Rzecz wyjaśniona.

Inna sprawa: Sądymy, że w momencie tak naprężonych stosunków międzynarodowych trzeba być ostrożnym z umieszczeniem „monachijskich” artykułów, bo mogą dać powód do nieporozumień i mogą być wykorzystywane przez p. Goebelsa i jego urzędników.

K. CZAPIŃSKI

Wiosenna akcja propagandy

Hiszpania pod okupacją „Trzeciej” Rzeszy i Włoch

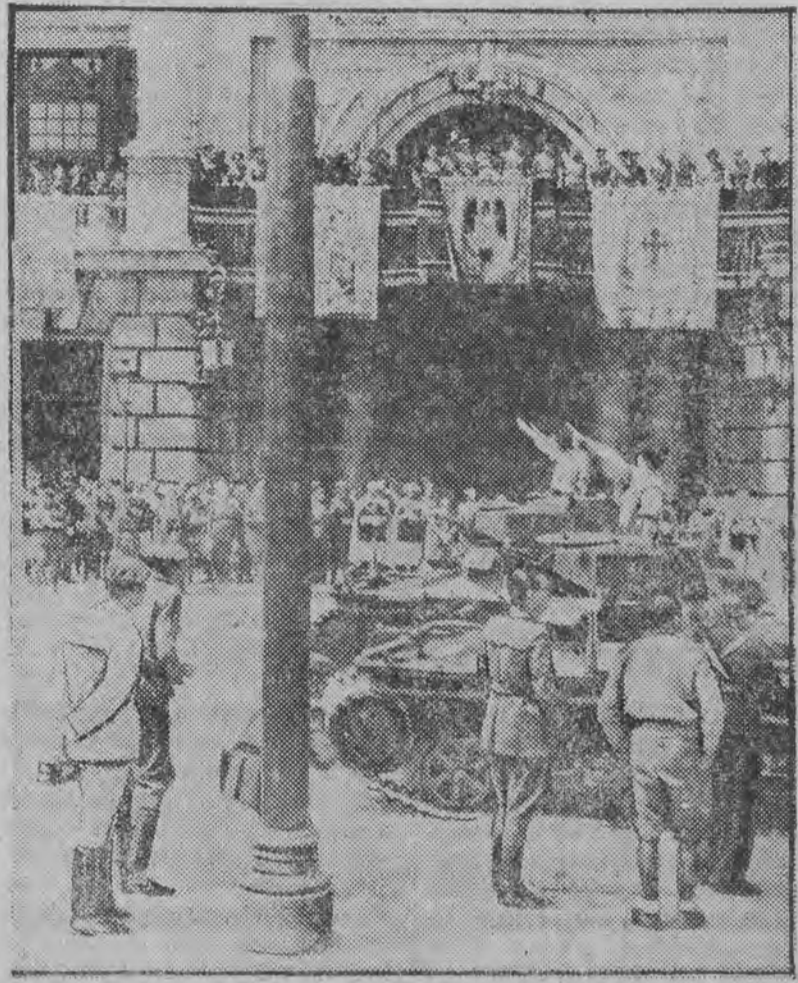
Sympatyk gen. Franco i t. zw. hiszpańskiego Rządu „narodowego” p. Roman Fajans opisuje na łamach „Kuriera Warszawskiego” swoje wrażenie z „defilady zwycięstwa” hiszpańskich wojsk „narodowych” przed gen. Franco w Barcelonie. Wrażenia te podajemy poniżej z nieznacznymi skrótami. Nie wymagają one żadnych komentarzy.

DEUTSCHLAND, DEUTSCHLAND UEBER ALLES W... BARCELONIE

Było to w Barcelonie, pięknego, słonecznego dnia, na wspaniale udekorowanej ulicy Diagonal. Z balkonu jednego z domów general Franco przyjął miał w otoczeniu ministrów, sztabu i ambasadorów państw przyjaźnionych wielką defiladę zwycięskich wojsk narodowych. Przed wodzem Hiszpanii przedefilowały miały okryte chwałą sztandary tercjów Kastylii i Nawarry, Andaluzji i Aragonu, Requetés i Falangi. Przy dźwięku fanfar tryumfalnych otworzyć mieli defiladę zwycięzcy wodzowie armii, generałowie Moscardo, Solchaga, Yagne, Garcia Vallino. Ku błękitnemu niebu wzbijać się miała potężna pieśń królów Hiszpanii i marsz Falangi.

Przechodzi przed nami włoska dywizja „Littorio”. Oficerowie, przepasani błękitnymi szarfami Savoi, głębokie szeregi piechoty w zielonkawych mundurach legionarskich, samochodach. Sami Włosi, tysiące, dziesiątki tysięcy Włochów...

mochołów z materiałem technicznym, ale najwięcej dział, mniejszych i większych, pomalowanych na brązowo, odznaczających się nieraz zupełnie fantastycznym rysunkiem linii. I wszędzie, przy wszystkich działach i na wszystkich wozach ru-

GEN. FRANCO NA BALKONIE PRZYJMUJE DEFILADĘ SWEJ „NARODOWEJ” NIEMIECKO - W LOSKO-MAURYTAŃSKIEJ ARMII

NAJAZD OBCYCH.

Jakież było zdziwienie dziennikarzy zagranicznych, zaproszonych na tę uroczystość, gdy defilada rozpoczęła się całkiem inaczej, niż się tego powszechnie spodziewano. Naprzód usłyszano „Glovinę”, „Deutschland, Deutschland über Alles” i „Horst Wessel Lied”. A w ramach samej defilady utrżano zamiast hiszpańskich szeregów, przede wszystkim długie kolumny Włochów i Niemców. Bez końca szły te szeregi, śpiewające obcą pieśń i bijące w barceloński asfalt obcym rytmem marszu. Bez końca rozbrzmiewały z gigantofonów obce, nie hiszpańskim językiem śpiewane melodie. Bez końca płynęły zagraniczne sztandary i proporce, zdobne w obce, nie rodzime napisy. I doprawdy, zdawać się mogło chwilami, że to oni właśnie, ci obcy, odnieśli ostateczne zwycięstwo, że oni głównie łucw przelewały w decydującej walce o przyszłość Hiszpanii, że im wyłącznie zawdzięcza ojczyzna Cervantesa tryumfy przetrwania i że to ich właśnie święci się sukcesy.

I ZNOWU NIEMCY.

W dalszym ciągu defilady, po dywizjach hiszpańskich, szli Niemcy. A raczej nie tyle szli, ile jechali. Bo ów cały „Legion Condor”, który przedefilował w Barcelonie przed gen. Franco, był zmotoryzowany. Działa zwykle i przeciwlotnicze, 8,8 mm. i 15,5 mm. z traktorami, obsługą na samochodach, oddziały pontonowe, reflektorowe, telekomunikacyjne — ciężkich wozach Henschla i Kruppa, lekkie czołgi, kolumny sa-

miani, jasnowłosi Niemcy, ubrani w hiszpańskie mundury, sztywni, wyprostowani, często w okularach na błękitnych, szarych oczach. Oni nie śpiewali, jak Włosi, lecz siedzieli w swych samochodach, milczący, obcy i jakże dalecy. Tylko głosniki dąrzyły się podczas ich przejazdu, jak opętane, i spływały z nich na zdziwione miasto dźwięki „Deutschland, Deutschland über Alles” i „Horst Wessel Lied”.

Hiszpania wystąpiła z Ligi Narodów

Oficjalnie komunikują z Burgos, iż min. spraw zagranicznych Hiszpanii, Jordana, wysłał do sekretariatu Ligi Narodów następujący telegram:

„W imieniu Rządu hiszpańskiego mam zaszczyt zakomunikować, że telegramem niniejszym Hiszpania notyfikuje swe wystąpienie z Ligi Narodów.

Wędrownka złota

Złoto nadal ucieka z Europy. W okresie ostatniego tygodnia kwietnia złoto wartości 281, mln. funt. odpłynęło z Anglii do Stanów Zjednoczonych. Od początku r. b. wyeksportowane zostało z W. Brytanii do Ameryki Północnej złoto wartości przeszło 200 mln. funt.

Poza eksportem do Stanów Zjedn. W. Brytanii wykazuje ostatnio tendencję do stworzenia specjalnych zapasów złota w Kanadzie. W ub. tygodniu Bank Anglii znowu wysłał do Kanady złota za przeszło 3 mln. £. Ogólna wartość kruszczy, wysłanego z W. Brytanii do Kanady w kwietniu r. b. wyniosła przeszło 11 mln. funt.

Z drugiej strony do Anglii przychodzi poważne transporty złota z Szwajcarii i Belgii. W ub. tygodniu Belgia wysłała do Anglii dalszy transport złota wartości ok. 6 mln. funt., Szwajcaria zaś wysłała kruszcza za ok. 12 mln. funt. Zaznaczyć należy, że wiele transportów złota z Europy do Ameryki oraz z kontynentu europejskiego do Anglii nie stanowi ostatecznego dowodu po zbyciu się kruszczy przez wysyłającego. W wielu wypadkach dotychczasowy posiadacz nie przestaje i nadal być właścicielem kruszczy, wysła go tylko na bardziej bezpieczne przechowanie.

Na wypadek wojny

Na odbytej ostatnio naradzie głównych banków angielskich omówiono plan ewakuacji instytucji finansowych na wypadek wojny. Według tego planu, na pierwszy sygnał alarmu wojennego najważniejsze akta, portfele papierów wartościowych oraz depozyty w złotych i innych walutach zostaną niezwłocznie ewakuowane z Londynu do specjalnych piwnic, wybudowanych na peryferiach miasta. Szereg wielkich banków zakupiło na prowincji domy, dokąd przeniesione zostaną dyrekcje ban-

ków po rozpoczęciu działań wojennych. Podobne zarządzenia przedsięwzięły również większe przedsiębiorstwa handlowe, towarzystwa ubezpieczeniowe, a nawet niektóre organizacje ruchu zawodowego. Bank Anglii na wypadek wojny pozostawia jednak w Londynie, przenosząc się jedynie do wybudowanych w ciągu ostatniego piętnastolecia podziemnych sal, zabezpieczonych płytami stalowymi i betonowymi ścianami metrowej grubości.

Kapitały wracają do Francji

Kapitały wracają stale do Francji. Wracają nawet w takim tempie, że Rząd postanowił przenieść do Banku Francuskiego 5 miliardów franków w złocie. Reprezentuje to 110 ton złota.

Zapas złota Banku Francuskiego powiększa się więc o 110 ton. Ogólny zaś zapas złota wynosi obecnie w Banku w 2.300 ton kruszczy.

Przegląd prasy

OPINIA ZACHODU. STANOWISKO „OSI”.

Prasa Zachodu (oczywiście nie niemiecka i nie włoska!) z wielką sympatią powitała stanowczą, ale spokojną polską odpowiedź na mo. wę Hitlera i niemieckie „memorandum”. Wszyscy piszą o stanowisku Polski z niezmiernym UZNANIEM. Nie należy roztrwonić tego kapitału sympatii i uznania! pisze „Kurier Polski”. Polska odpowiedź — „Trafiła przede wszystkim, jako to z wielu stron się podkreśla, jasnością gry — stawianiem zagadnień prosto, bez niedomówień, odważnie, uczciwie. A są to walory, mające wysoki kurs na Zachodzie, który wyznaje zasadę, iż uczciwość obowiązuje w życiu nie tylko prywatnym, ale i publicznym.

Wydawałoby się napozór, że taki ton mowy powinien raczej zagęścić chmury wojenne. Tymczasem w opinii licznych krajów mowa ministra Becka wywołała odprężenie. Po tej samej linii poszła reakcja giełdy paryskiej i londyńskiej.

Okazuje się więc, że prawda, stawiając odważnie sprawy na ostrzu miecza, stępia miecze wrogów pokoju.

Przychodzi na myśl powiedzenie Spinozy: „Pokój jest wartością, której źródło stanowi moc ducha. Nigdy jeszcze pokoju nie uratowało tchórzostwo”.

A w Niemczech, powiada dziennik, stanowisko Polski wywołało przede wszystkim — „ZDZIWIENIE”. Okazało się bowiem, że szablony dotychczasowy, zastosowany np. w Czechosłowacji, zawiodł...

A Włochy? Włochy zawarły sojusz wojskowy z Niemcami. Ale co ten sojusz znaczy — jeszcze dokładnie niewiadomo. Stanowisko Włoch wobec Polski jest **dwójiste**: Włochy nie chciały by całkowicie zrywać z Polską, bo to ostatecznie skompromitowało by je w środkowej Europie. Niewiadomo więc — pisze „Kurier Polski”, ile w tym wojskowym sojuszu włosko - niemieckim jest istotnej treści, a ile rachuby na EFEKT ZEWNĘTRZNY.

KONSEKWENCJE „SOJUSZU”.

Nieco inaczej (poważniej) ocenia sojusz niemiecko - włoski londyński korespondent krakowski „I. K. C.”.

Powstaje pytanie, jakie konsekwencje praktyczne będzie miał sojusz niemiecko - włoski, czy Italia będzie mogła odegrać jeszcze rolę hamulca wobec Rzeszy? Czy oba państwa podejmą teraz wspólne akcje grożenia wojną i „bluffem” militarnym i w jakiej strefie? Jakie będzie stanowisko Rzymu wobec sporu polsko - niemieckiego?

Istotnie, Włochy stają się COŁĄZ BARDZIEJ ZALEŻNE OD BERLINA.

Tenże „IKC” pisze we wczorajszym numerze:

„Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że oprócz wyraźnego nacisku niemieckiego, podziały tu na Włochy trudności, jakie wystąpiły znowu pomiędzy Francją a Włochami”.

„W. Dziennik Narodowy” pisze, że sojusz włosko - niemiecki oznacza wzmożenie się antagonizmów w Europie:

„W tym stanie rzeczy pakt mediolański nabiera charakterystycznego wyrazu i stanie się nie tyle narzędziem pokoju co źródłem trwałych antagonizmów w polityce europejskiej”.

A krakowski „Głos Narodu” podkreśla, że nowy sojusz stanie się dla Włoch źródłem TRUDNOŚCI WEWNĘTRZNYCH:

„Dyktatorowi łatwo jest zmienić kurs polityki. Ale nie zmieni nastrojów ludności. Mamy przekonanie, że oziębłość, jaka zapanała w stosunku ludności do Mussoliniego podczas wyprawy hiszpańskiej pęknęła się teraz jeszcze bardziej, a w razie wejścia sojuszu wojskowego z Niemcami w życie, może doprowadzić do wydarzeń, które dyktatora Włoch będą wiele kosztowały.

SOWIECKA ZAGADKA. POTIOMKIN?

„Kurier Poranny” zajmuje się problemem dymisji Litwinowa. Zachodzi pytanie, czy nominacja

Mołotowa nie jest tymczasową? Może przyjdzie na jego miejsce Potiomkin?

Nie brak pogłosek, że nominacja ta jest tylko chwilowa, a spuszczając po Litwinowie obejmie jego zastępcą Potiomkin, zawodowy dyplomata, wykazujący w swoim zawodzie dużo talentu. Wielekomsarz Potiomkin może poszczycić się ostatnio sukcesami w Turcji i na Bałkanach, gdzie jeździł ze specjalną misją dyplomatyczną celem sparaliżowania poczynań niemieckiego ambasadora w Ankarze von Papen.

„Kurier Poranny” (j.b.) twierdzi, że dymisja Litwinowa NIE oznacza wycofywania się ZSSR z Europy i zwrócenia się ku Azji:

Trzeba na zakończenie zastanowić się, jakie następstwa może spowodować w polityce sowieckiej zmiana na stanowisku komisarza

spraw zagranicznych. Trudno znaleźć słusność komentarzy niemieckich, które dowodzą, że Sowiety wycofują się z Europy, skierowując swoje zainteresowania na teren Azji. Rokowania angielsko - sowieckie postunęły się — mimo swej powolności — dość daleko. Moskwa nie zerwie więc tych rokowań, gdyż wchodzi tu w grę zagadnienia wielkiej dla niej dołności.

Nie sposób jeszcze ocenić należy wagę dymisji Litwinowa. Rozstrzygnąć fakty. Opinia prasy francuskiej jest podzielona. B. Souvarin dowodzi, że ZSSR zawiaduje oczekiwania państw Zachodu; Froessard natomiast jest innego zdania.

Tow. Blum w „Populaire” przedstawia obiedwie możliwości („izolacjonizm” i przyłączenie się do państw Zachodu). Nie wierzę — powiada Blum — w dążenie ZSSR do izolacji. Wszak kierownicy ZSSR zdają sobie sprawę z tego, że Hitler nie zrezygnuje ani z walki z komunizmem ani z wyprawą na ZSSR. Czyż ZSSR — pyta Blum — mógłby się zgodzić na uzależnienie od Hitlera tych państw, które dzielą ZSSR od Niemiec?..

K. CZ.

Pomagierzy Hitlera zabierają głos...

Należało się spodziewać, że pomagierzy Hitlera i Mussoliniego, istniejący we wszystkich krajach, będą się starali krzyżować politykę obecną rządów państw pokojowych, zmierzającą do stworzenia bloku państw anty - „osiowych”. Tak się też stało.

Wspomnieliśmy już o wystąpieniu Deat'a we Francji. Obecnie warto zanotować głos faszystowskiego dziennika angielskiego „Daily Mail”, który pisze:

„Trudno będzie przekonać demokracje, że nie można będzie na drodze rokowań uzyskać obrony polskich interesów gospodarczych (!). Władom dobrze, — że Francja nie jest sintonna do otwarcia konfliktu europejskiego z powodu sporu tego rodzaju. Angli-

cy są tego samego zdania. Tym nie mniej Polska może być zupełnie spokojna, że gdyby jej niepodległość i jej interesy żywotne były zagrożone, Anglia i Francja spełniłyby natychmiast swe zobowiązania”.

Mamy tu do czynienia z wyraźną robotą hitlerowską, usiłującą przedstawić żądanie oddania Niemcom Gdańska i autostrady, jako coś co nie zagraża niepodległości Polski i o co Anglia i Francja nie potrzebnie zaprzatają sobie umysły.

„Daily Mail” ma niejaki wpływ wśród sfer z „City” (bankierzy). To wskazuje na kierunek propagandy hitlerowskiej w Londynie.

Nazwy, które się nie spodobały

Francuski minister marynarki nakazał nazwać statki budujące się w stoczniach francuskich torpedowce „Korsykanin”, „Tunetańczyk”, „Alzacczyk” i „Bretończyk”.

Nazwy te nie spodobały się „Völkischer Beobachterowi”, który nazwał je „charakterystycznymi” i „nie smacznymi”.

Jak wiadomo, do Korsyki i Tunisu rozszedł sobie nieuzasadniono pretensje Włochy, gdy tymczasem kraje te bezsprzecznie należą do Francji.

Bretonia nigdy do Niemiec nie należała.

Otóż należy sobie przypomnieć, iż hitlerowcy uprawiali w Bretonii propagandę separatystyczną, agitując bretończyków do oderwania się od Francji, a w najgorszym razie do zażądania szerokiej autonomii.

Agitacja ta nie miała żadnego powodzenia, nie mniej przeto hitlerowcy — jak wynika z ich oburzenia na nazwy „Bretończyk” — nie zapomnieli o tym, że bretończycy wcale nie są... Francuzami.

Trudno zrozumieć te dalsze pretensje. Dlaczego Niemcom wolno nazwać statek „Köln”, a gdy Francja nazwała statek „Alzacczykiem”, to to ma być niesmaczne?

Może ktoś się zapyta: Dobrze, Alzacja należała jakiś czas do Niemiec, ale skąd pretensje do „Bretończyka”, że jest to nazwa „charakterystyczna i niesmaczna”, przecież

List do Redakcji

Wielce Szanowny Panie Redaktorze!

W numerze „Robotnika” z dnia 6 maja p. (jmb.) zamieścił p. tyt. „Nawrót ku dawnym błędom” uważę krytyczne o moim, jego zdaniem szkodliwym, artykule, drukowanym w tygodniku „Czarno na białym” z dnia 30 kwietnia p. t.: „Odpowiedzialność za Hitlera”.

godnika „Czarno na białym” (z dnia 30 kwietnia). Również pragnę ich zawiadomić, że odpowiedź moja na zarzuty p. (jmb.) znajduje w numerze 20-tym tegoż tygodnika (z dnia 14 maja).

Ponieważ p. (jmb.), według mojego zdania, zniekształcił w swoim wywodzie tok mego rozumowania i pominął moje argumenty i wnioski o zasadniczym dla sprawy poruszonym znaczeniu, chcę tą drogą prosić interesujących się omawianym zagadnieniem czytelników „Robotnika”, których opinia jest zawsze dla mnie cenna, aby z treścią mego artykułu byli łaskawi zapoznać się w tekście oryginalnym w numerze 18-tym ty

Upierzejmie prosząc Wielce Szanownego Pana Redaktora o podanie tego listu do wiadomości swych czytelników,

pozostaje z wyrazami głębokiego szacunku i wysokiego poważania

ANTONI WIECZORKIEWICZ
Warszawa, dn. 7 maja 1939 r.

Czy i w jakim stopniu zniekształciłem tok rozumowania autora, czy i w jakim stopniu pominętem jego argumenty i wnioski — dowiemy się z odpowiedzi p. Wiczorkiewicza, na którą z kolei odpowiem. (jmb.)

Skutki dyktatorskich rządów O. Kona w „Wimie“

7.000 robotników wegetuje, Skarbowi Państwa nie zapłacono około 18 milionów zł. podatków Dlaczego zamagazynowano pięć i pół miliona metrów towaru?

We wczorajszym „Łodzianinie“ napiętnowaliśmy stanowisko Oskara Kona—prezesa „Wimy“ do tak ważnej kwestii jaką jest Pożyczka Obrony Przeciwlotniczej oraz niesłychanie lekceważący stosunek do robotników pracujących w „Wimie“ w konsekwencji czego robotnicy zażądali osadzenia Kona w Berezie Kartuskiej.

W ramach niniejszego artykułu pragniemy zilustrować gospodarke „wielkorządcy“ Władze widzewskiej i kulisy tej gospodarci, która zaciążyła nad bytem 7.000 robotników.

Sytuacja finansowa „Wimy“ jest b. zła. Skarbowi Państwa „Wima“ jest winna około 18 milionów złotych, z której to sumy 7 milionów zostało przez Skarb Państwa zhipotekowane na majątki spółki a pozostała suma zostanie ściśle ustalona po zbadaniu dokładnym obrotów firmy za okresy ubiegłe.

Prywatnym wierzycielem „Wima“ jest winna około 20 milionów złotych. Z ramienia wierzycieli ustaleni zostali kontrolerzy w osobach: byławatela angielskiego — Dydyńskiego i dr. Słuszkiewicza. pobierają miesięcznie po zł. 6.000. Kontrolerzy mają prawo wglądu w interesy firmy, podpisywania asygnat i czuwania nad gospodarcką „Wimy“ aż do czasu spłacenia obligacji — wystawionych na sumę 24 miliony złotych — po zawarciu układu na mocy którego podniesiono upadłość firmy ogłoszoną w r. 1927.

Jednak osobą wyłącznie decydującą o gospodarce „Wimy“ jest Oskar Kon, posiadający w swoim ręku zdecydowaną większość akcji i jako prezes Rady Nadzorczej rządzi wprost po dyktatorsku fabryką.

Już w październiku 1938 r. była aktualna sprawa odsunięcia Oskara Kona od decydującego wpływu na interesy „Wimy“ a Oskar Kon miał tylko zostać t.zw. doradcą z pensją 12.000 zł. miesięcznie.

W celu uszanowania interesów „Wimy“ Oskar Kon miał dobrowolnie zgodzić się na układ pomiędzy Skarbem Państwa — któremu należy się od „Wimy“ kilkanaście milionów zaległych podatków, Bankiem Handlowym w W-wie, jako reprezentantem interesów prywatnych wierzycieli i Oskarem Konem — głównym akcjonariuszem „Wimy“, a na mocy tego układu w posiadanie akcji Oskara Kona mieli wejść wierzyciele, z których ramienia ustanowiony miał być nowy Zarząd Spółki. Na prezesa Zarządu wymieniano tymczasowego prez. M. Godlewskiego.

Pertraktacje nie zostały doprowadzone do końca, gdyż Oskar Kon oświadczył później, że jego pakiet akcji znajduje się w Zurychu, gdyż pod zastaw akcji zaciągnął pożyczkę w wysokości miliona franków szwajcarskich, jednak co najciekawsze, pieniądze z tej pożyczki do kraju nie wpłynęły...

Pośredniczył również w doprowadzeniu do zawarcia układu z angielskimi wierzycielami plk. Adam Koc, b. szef „Ozonu“.

Pertraktacje zostały wstrzymane a Oskar Kon w dalszym ciągu prowadził swoistą politykę na terenie firmy. Nakazał ograniczenie sprzedaży towarów, podniósł w styczniu cenę towarów o 10 proc. a jednocześnie polecił magazynować towar w składach firmy, w rezultacie czego magazyny „Wimy“ są dziś zaważone towarem. Zmagazynowano pięć i pół miliona metrów towaru w tem cztery miliony towaru białego, dla którego jest zbyt nawet na rynku wewnętrznym. W rezultacie polityki Oskara Kona ograniczono pracę, odczuło brak płynnej gotówki a już nie wiadomo z jakich przyczyn unieruchomiono idealnie urządzonego przedsiębiorstwa.

I w tym miejscu nasuwa się pytanie, co robili obaj kontrolerzy, że dopuścili do zmagazynowania tak olbrzymiej ilości towarów i unieruchomienia przedsiębiorstwa. Panowie kontrolerzy którzy wystąpili przeciwko „Wimie“ w obronie swoich sześciotyśiętnych poborów miesiennie, powinni byli również zwrócić bacniejszą uwagę na gospodarckę Oskara Kona.

Jednak stosunki w „Wimie“ są tak zagmatwane, że bez odsunięcia Oskara Kona ze stanowiska decydującego o interesach firmy, nie może być mowy o poprawie i zwiększe-

niu uruchomienia fabryki. Zarząd firmy składający się z dyr. Klikara i dyr. Bielszowskiego, zięcia Oskara Kona, jest tylko Zarządem „de nomine“, gdyż wielkorządca „Wimy“ — Oskar Kon, robi wszystko co mu się wyłącznie podoba.

Zakłady „Wimy“ to nie tylko warsztat pracy dla 7 tysięcy robotników, ale stanowią ośrodek produkcji dla potrzeb armii. Z tego też względu czynnik rządowy powinny wkroczyć w sprawę Władze widzewskiej z całą stanowczością.

Ważny jest los 7 tysięcy rodzin, od dłuższego już czasu wymęczonych i wygłodniałych zastojem produkcji, ważne jest również i to, że fabryka produkująca na potrzeby wojska specjalne gatunki towarów i posiadająca duży oddział metalowy, gisernię i mogałą wyrabiać maszyny, nie może być dewastowana przez nieodpowiednie kierownictwo, mające na względzie swój własny interes, opierający się na szkodliwych z gruntu kombinacjach geszefciarskich.

Bo o tych przeładowanych magazynach krąży wersja tego

rodzaju, że Oskar Kon magazynuje towar celowo, aby na wypadek przejścia fabryki przez wierzycieli, zmagazynowany towar mógł zatrzymać jako swoją własność, wartości kilku milionów złotych.

Dowiedzieliśmy się jednak, że w najbliższym czasie, ma dojść do uregulowania stosunków w „Wimie“ przez odsunięcie od władzy Oskara Kona. Z ramienia Skarbu Państwa i wierzycieli prywatnych zostanie powołany nowy Zarząd na czele z b. radcą finansowym ambasady Polskiej w Londynie Zbiżewskim.

Robotnicy „Wimy“ spodziewają się, że odsunięcie Oskara Kona od decydującego wpływu w fabryce powinno nie ograniczać się tylko do zmian personalnych w Zarządzie firmy, ale sanacja „Wimy“ powinna w rezultacie zwiększyć liczbę dni pracy do pełnego tygodnia, aby robotnicy mogli uzyskać możliwe warunki egzystencji i aby wewnątrz fabryki raz na zawsze zostały zaniechane dotychczasowe metody represyjne, szpicostwo itp.

(Jutro dalszy ciąg „z za kulis Wimy“).

Tajemnicza śmierć robotnika

Urząd Śledczy w Łodzi został powiadomiony o zabójstwie dokonanym na osobie 27-letniego Józefa Smolarka, robotnika, zam. w cukrowni Ostrowy. Zwłoki Smolarka znalezione zostały obok toru kolejki wąskotorowej kujawskiej wczoraj o godzinie 2.35 nad ranem.

Jak ustaliło dochodzenie w przeddzień późnym wieczorem

odbywała się na terenie cukrowni Ostrowy zabawa tańeczna, na której Smolarek upił się.

Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa został on wywołany z lokalu zabawy i uderzony tym narzędziem w głowę, na skutek czego nastąpiło złamanie czaszki i śmierć.

Dochodzenie prowadzi policja.

Pijany atleta przy kierownicy spowodował tragiczny wypadek

Przed sądem Grodzkim w Łodzi odpowiadał w dniu wczorajszym 53 letni Sergiusz Orłow, atleta zapaśnik, znany z licznych występów na ringach w cyrku łódzkim.

Orłow jest właścicielem kina i domu czynszowego w Kaliszu. Jechał 30 stycznia br. do Rudy i tu na ulicy Staszica najechał samochodem na wóz Ignacego

Chojnackiego z Rudy Pabianickiej. Koń został zabity, wóz rozbita a Chojnacki odniósł ciężkie obrażenia ciała.

Ustalono, że wypadek spowodował Orłow, który prowadził samochód, będąc w stanie kompletnie pijanym.

Sąd Grodzki w Łodzi skazał Orłowa na 100 zł. grzywny lub 10 dni aresztu.

Smierć dziecka w płonącej zagrodzie

Tragiczny w skutkach pożar miał miejsce onegdaj we wsi Gaj-Policzko w gminie Przedbórz, pow. koneckiego.

We wspomnianej wsi w zagrodzie Jana Mościńskiego powstał od zapalenia się drzewa od rozpalonej kuchni pożar. Wnet ogień objął cały dom mieszkalny, przerzucając się na sąsiednie zabudowania.

Mimo akcji straży, dom spłonął doszczętnie.

Jak się okazało w płomieniach znalazła śmierć córeczka właściciela zagrody 20-miesięczna Halina Mościńska, której ciało znaleziono zwęglone na pogorzeliisku.

Dochodzenie prowadzi Urząd Śledczy w Łodzi.

W wirze wielkiego miasta

Nieszczęśliwy upadek z drabiny

Na posesji przy ul. Głowackiego 19 zamieszkały tamże 53 letni Robert Brauer w czasie naprawiania dachu komórek upadł wraz z drabiną z wysokości kilku metrów i odniósł obrażenia czaszki oraz pęknięcie kręgosłupa.

Rannego opatrzyło pogotowie i w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Grabarz ciężko pobił sąsiadkę

Na posesji cmentarza św. Antoniego na Mani przy ulicy Solec 7-9 kilkakrotnie już miały miejsce gorszące awantury wywołane przez grabarza Stefana Mentznera, który za wszelką cenę dążył do usunięcia zamieszkałych tamże małż. Szatkowskich by zająć ich miejsce.

Wczoraj Mentzner pobił dotkliwie 55-letnią Mariannę Szatkowską, która odniosła rany tłuczone głowy i twarzy oraz złamanie żeber.

Ranną opatrzył wezwany lekarz pogotowia. Mentznera pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

Oparzona wrzątkiem

W mieszkaniu własnym przy ul. Polskiej 31, 22-letnia Helena Majewska uległa poparzeniu wrzącą wodą obu rąk i brzucha.

Poparzonej udzielił pomocy wezwany lekarz pogotowia.

Ochronne szczepienie ospy

Dzisiaj, dnia 10 bm. i dni następnych do 27 bm. odbywać się będzie dalsze szczepienie przymusowe ospy dzieciom, urodzonym w roku 1938, oraz tym dzieciom, które do tej pory nie były szczepione.

Szczepienia ochronne odbywają się we wszystkich dozrach sanitarnych miejskich, a mianowicie przy ul. Dworskiej 10, Przejazd 86, Żeromskiego 4, Kopernika 19, Lubelskiej 7 oraz w I Przychodni Miejskiej przy ul. Rybnej 2/4.

Sprawdzanie, czy ospa się

Samobójstwo 17-letniej dziewczyny

Na ul. Pogonowskiego usiłowała pozbawić się życia 17 letnia Irena Kaczmarek zam. przy ul. Pogonowskiego 45.

Kaczmarekówna zażyła większą dawkę kwasu solnego. Przybyły lekarz pogotowia znalazł ją w stanie nieprzytomnym i po udzieleniu pierwszej pomocy przewiózł desperatkę do szpitala w stanie ciężkim.

Powodem rozpaczliwego kroku był rozstrój nerwowy.

Fatalne zderzenie się pojazdów

Wczoraj w godzinach rannych przy zbiegu ulic Kilińskiego i Emilii zderzył się samochód ciężarowy z beczkowozem wypełnionym nieczystościami.

Zderzenie nastąpiło z winy obu kierowców, przy czym beczkowóz wywrócił się i uległ rozbiciu, a samochód został poważnie uszkodzony.

Dwie osoby odniosły ciężkie rany, 39-letni Wacław Szumiński zam. przy ul. Piotrkowskiej 159 uległ złamaniu nogi oraz ogólnym obrażeniom ciała i po operowaniu przez lekarza pogotowia przewieziony został do szpitala Poznańskich, 28-letni Zygmunt Janik (Brzezińska 124) odniósł również ogólne ciężkie obrażenia ciała i opatrzony przez pogotowie przewieziony został do szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

Policja zarządziła dochodzenie celem ustalenia, kto spowodował wypadek i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej.

ROBOTNICY I PRACOWNICY BOJKOTUJĄ KINO „MIMOZA” przy ul. Kilińskiego 178

Właściwe oblicze fabrykantów - „patriotów“

Jesteśmy przyzwyczajeni do podłych postępów kapitalistów. Panowie ci zdolni są do popelnienia największych łajdactw, gdy chodzi o ich zysk i gromadzenie bogactw. Gdy robotnik w obronie swoich praw do życia chwytają się jedynie skutecznej broni — strajku, panowie ci stają się naraz patriotyczni i wołają, że „ojczyzna w niebezpieczeństwie“.

Nadchodzi jednak chwila, gdy ojczyzna faktycznie znajduje się w niebezpieczeństwie. Wówczas wychodzi na jaw, kto właściwie jest patriotą i komu dobro ojczyzny leży na sercu. Obecnie masy pracujące czynią nadludzkie wysiłki, odejmując sobie od ust i oddając ostatni grosz na cele obrony Państwa, panowie kapitaliści zaś czynią wszystko, by akcję tę zahamować i sparaliżować.

Kary za brudy na strychach

W związku z zarządzeniem obrony przeciwlotniczej i gazowej w sprawie uporządkowania strychów, dowiadujemy się, że właściciele domów, którzy dotąd zlekceważyli wydane zarządzenia zostaną pociągnięci do surowej kary administracyjnej.

Stwierdzono bowiem w wielu wypadkach, że strychy niektórych domów nie zostały uporządkowane.

Robotnicy na POP.

Robotnicy - klasowcy f-my Pasamanek, ul. Sw. Jakuba 8, w liczbie 12 subskrybowali POP na sumę zł. 900.

Robotnicy fabryki mydła „Trójka“, Zachodnia 35, niezależnie od subskrypcji POP przeznaczyli jednodniowy zarobek na FON.

Firma zobowiązała się przeznaczyć na FON dwudniowy zarobek wszystkich pracowników firmy.

„Władze nie podlegają kontroli” — nie jest obrazą

Na ławie oskarżonych Sądu Grodzkiego w Łodzi zasiadł w dniu wczorajszym niejaki Erwin Kepsch, kreślarz fabryki firmy Bracia Lange.

Kepsch po za swoimi czynnościami zawodowymi był sekretarzem i inkasentem istniejącego na terenie fabryki Koła LOPP-u. W dniu 10 marca wyraził się on, że: „my wszyscy zbieramy i można nas w każdej chwili skontrolować, natomiast władze państwowe nie podlegają żadnej kontroli“.

W związku z powyższym został Kepsch postawiony w stan oskarżenia.

W dniu wczorajszym Sąd uniewinnił oskarżonego z powodu braku cech przestępstwa.

Teatr Miejski

Świetna sztuka historyczna Wiktora Sardou „Madame Sans-Gene” dana będzie dziś i codziennie o godz. 8.30 wiecz.

Teatr Polski

Dzisiaj, w środę i codziennie o godz. 8.30 w zbierac będzie przy podniesionej kurtynie frenetyczne oklaski wyborna satyryczna polityczna komedia Bus Fekety'ego „Jan” w reżyserii St. Wronckiego.

Zrzeszenie Artystów Łódzkich Teatrów Miejskich na F. O. N.

Dwunastego maja — w rocznicę śmierci Józefa Piłsudskiego — Zrzeszenie Artystów Łódzkich Teatrów Miejskich daje dwa przedstawienia przeznaczając połowę wpływów kasowych na F. O. N., tak więc w Teatrze Miejskim dana będzie o godz. 9-ej wiecz. „Madame Sans-Gene” zaś w Teatrze Polskim (również o godz. 9-ej wiecz.) powodzeniowa komedia Bus-Fekety'ego „Jan”.

Wielki podwójny program!
FLIP I FLAP (Stan Laurel i Oliver Hardy) w doskonałej komedii muzycznej w filmie pt. **ALPEJSKIE OSŁY**
II Tylko raz jest się młodym... **MICKEY ROONEY** jako amant w towarzystwie młodych gwiazd Hollywoodu w interesującym filmie pt. **PIERWSZA MIŁOŚĆ**
L. Stone, C. Parker

Dźwiękowy kino-Teatr
„URANIA“
Cegielniana 2. Tel. 107-34
Pocz. codz. o 4-ej w soboty, niedziele i święta o godz. 12-ej.

Czytajcie Łodzianina